

Mededelingen

A/ Toen in 1896 te Moerkerke een Wielrijdersclub

werd gesticht...

Op zondag 15 maart 1896 was er feest te Moerkerke! In de dorpskom waren de huizen bevagd en versierd, en zag men boven de deur van enkele herbergen kleurrijke festoenen. Die dag werd door de pas opgerichte wielrijdersclub hulde gebracht aan Pieter Vertriest, die als eerste voorzitter op passende wijze in zijn functie werd aangesteld. Op hun versierde fietsen trokken de leden van de kersverse club, onder grote belangstelling en in gezelschap van wielrijders van andere verenigingen te 15 uur van aan hun lokaal bij Frederik Huys, in de richting van Middelburg. Daar werd voorzitter Vertriest aan de herberg van Jan De Weerd plechtig verwelkomd en in triomf naar het eigen lokaal te Moerkerke vergezeld, waar de verdere feestelijkheden plaatsvonden. Vanzelfsprekend met heel wat bier en "dreupels", zodat bij het huistoe trekken menig wielrijder uit alle voorzichtigheid met de fiets aan de hand langs de stille wegen zwijmelde.

Bij gelegenheid van bovenstaande gebeurtenis werd door een gelegenheidsdichter de activiteit van de Moerkerkse wielrijders op kleurrijke wijze bezongen. Dit pennegevrucht, dat van de hand van de griffier van de feestvierende club was, laten we dan ook gaarne volgen:

De Moerkersche Velomannen.

Het velopeerd in zwank gekomen
 Deed pas zijn diensten op de baan
 Of Moerkerk! had besluit genomen
 En sprak: dat dingen staat ons aan.

Ons dapper volkje, kloek van spieren
 Verschafte zich een velo hier
 Het zou op d'effen bane zwieren
 En rijden tot zijn groot plezier!

Men koos er voor het exerceeren
 Ons lindedreve voor het kamp
 Geen stiller plaatse voor te leeren
 En voor 't vermijden van de ramp.

De eerste, 'k zal het nooit vergeten,
 Besprong zijn beestje, reed maar voort
 Voor d'eerste maal, 't zij nooit vergeten,
 Reed hij al dapper ongestoord.

Hij was zoo lustig aan het rijden
 En lag er ietwat op de baan
 Hij reed er nevens, reed op zijden
 Elk keek en bleef verwonderd staan!

Doch al met eens, wat rare streken
 Ons man verlaat het effen zoom
 Met drift, de armen uitgesteken
 Omhelst hij eenen dikken boom!

Hij kust den boom, 't was eene linde
 Met liefdevuur, met groote kracht
 Want zonder zijne teerbeminde
 Lag hij te zwemmen in den gracht!

Ons vrienden lachten dat ze schokten
 Maar waren daarom niet verveerd
 Ja maakten sprongen dat ze bokten
 De man niet minder dan het peerd!

En and're zag men stenen, jagen
 Met hunnen tonge op de vest
 Maar daarom geen gezucht, geen klagen
 Want morgen rijdt ik lijk de rest!

Men zag er vliegen lijk de bollen
 En tuim'len soms in volle koor
 Ja schooner springen, schooner rollen
 Die zag men op geen Brugsche foor.

Ons dapper volk zoo kloek van wille
 Al maakt het beestjes in de lucht
 Bezeert het voet en been en bille
 Verschiet toch in geen klein gerucht!

Ik zag een ruiter wat bedrogen
 Hij reed wat zeere, trók wat stijf
 Dat man en peerd, door d'hage vlogen
 Recht op de deur van een oud wijf.

Wel kerel toch, gij rare donder
 Wat moest ge zoeken in dien gracht
 Het peerdje boven, ons man er onder
 Wel Pietje toch, wat raar gedacht!

Van vele andre rare streken
 Ja beste vrienden 't is niet al
 die zou ik u nog kunnen spreken
 van onze zwemmers in de wal.

Ons peerdje maakt maar weinig moeskes
 als 't niet en gaat naar zijnen zin
 Ja zeg maar: Koes mijn beestje, koeskes
 Het rijdt u toch den ketel in.

't Is al voorbij en overwonnen
 ons volkje rijdt nu kloek en fel
 men ziet, een zaak met moed begonnen
 gaat ras vooruit en eindigt wel.

Fluks werd een societeit geboren
 Want eendracht maakt toch altijd macht
 En 20 rijders uitverkoren
 Verbinden zich met liefde en kracht.

Geen vriendschaar zo eens van zinnen
 waar vreugde heerst en echt plezier
 Ja blijft elkander steeds beminnen
 ziedaar den wensch van uw greffier.

Het gedicht was ondertekend met Ch. T.

E. Matthijs (St.-Kruis)

\$

B/ Lodewijk XIV bereidt de Spaanse Successie-

oorlog ook in onze streek - 1701.

In "Rond de Poldertorens" XVIIe jaarg. nr 1, maart 1974, publiceert Roger Croiseen kaart van de streek tussen Brugge en Bekaf. Deze kaart werd in 1703 opgemaakt door de Franse ingenieur-officier F. de Chermont. Daarbij gaf R. Crois gepaste kommentaar. Het ware goed dit artikel te herlezen als inleiding voor wat volgt.

De heer Bonte uit Westkapelle, die een studie voorbereidt over de Spaanse Successieoorlog in de streek van Oudenaarde, was zo vriendelijk ons inzage te geven van dokumentatie die hij had ontdekt in de bibliotheek van het Ministerie van Landsverdediging te Brussel. Het betreft een paar artikles door E. Lagrange gepubliceerd in "Revue militaire belge, Tome 2, 1842". De titel luidt: Details appuyés de pièces authentiques sur les événements militaires qui se